

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการเกษตร. ๒๕๕๗. การผลิตน้ำผึ้งคุณภาพ. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กรุงเทพฯ. ๑๖๔ หน้า.

ข้อมูลทั้ง ทนงจิตร, พนิจ กรินท์รัญญา กิจ, กัญานี สุวิทวัส, เรืองศักดิ์ กมขุนทด และพิมพันิภา เพ็งช่าง. ๒๕๕๗.

การสำรวจ รวบรวม และศึกษาลักษณะประจำพื้นที่ของใบอะโวคาโด. แก่นเกษตร ๔๒(๓): ๑๒๕-๑๓๐.

ข้อมูลทั้ง ทนงจิตร, พนิจ กรินท์รัญญา กิจ, กัญานี สุวิทวัส, เรืองศักดิ์ กมขุนทด และพิมพันิภา เพ็งช่าง. ๒๕๕๘.

อิทธิพลของพื้นที่และวิธีการต่อภัยที่มีผลต่อการขยายพันธุ์อะโวคาโดพันธุ์ปีเตอร์สัน, บุษต, เพอร์ท และเยส. กรุงเทพฯ. ๑๕๕ หน้า.

คลังสารสนเทศเพื่อคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ห้องสมุดคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

๒๕๕๙. ชนิดของผึ้ง. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล: <http://library.cmu.ac.th/faculty/agric/bee/node/๔๗> (๑๐ กันยายน ๒๕๕๙).

ฐานข้อมูลพรรณไม้ องค์การสวนพฤกษาศาสตร์. ๒๕๕๘. กาแฟราบิก้า. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล:

http://www.qsbg.org/database/botanic_book%20full%20option/search_detail.asp?botanic_id=๒๔๐๐ (๑ มกราคม ๒๕๕๘)

พงษ์ศักดิ์ อังกสิติธี และณฐิตาภรณ์ ปินทุกاش. ๒๕๕๙. โครงการศึกษาฐานแบบและกระบวนการส่งเสริมการปลูกกาแฟราบิก้าในพื้นที่โครงการหลวงและโครงการขยายผลโครงการหลวง. ในรายงานฉบับสมบูรณ์. สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน).

พัชนี สุวรรณวิศลกิจ. ๒๕๕๙. สรรสราย “กาแฟ”. โรงพิมพันนพพันธ์, เชียงใหม่. ๑๒๐ หน้า.

พัชนี สุวรรณวิศลกิจ. ๒๕๕๙. สรรสราย “กาแฟ ๒”. บริษัท นันทพันธ์พรินติ้ง จำกัด, เชียงใหม่. ๑๔ หน้า.

พิชัย คงพิทักษ์. ๒๕๕๗. การเลี้ยงผึ้ง. ภาควิชาภูมิวิทยา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. ๑๕๕ หน้า.

พิมพ์ใจ ทรงประโคน. ๒๕๕๖. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงทุ่งเริง เชียงใหม่ ส่งเสริมปลูกอะโวคาโดอินทรีย์. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล: https://www.technologychaoban.com/news_detail.php?tnid=๕๘๗

(๑ กันยายน ๒๕๕๖)

นรินทร์ชัย พัฒนา. ๒๕๓๗. คู่มือ การปลูกไม้ผลเขตหนาวที่สำคัญ ๕ ชนิด. บริษัท วิสคอมเซ็นเตอร์ จำกัด, เชียงใหม่. ๘๕ หน้า.

นารี เหลืองตรงกิจ. ๒๕๖๐. พืช (peach, *Penus persica*). (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล: <https://nunaree.wordpress.com/ลูกท้อ/> (๑๒ มกราคม ๒๕๖๐)

มนตรี ชนะชุมกุ. ท้อ, พืช (Peach). ศูนย์ส่งเสริมการเกษตรที่สูงจังหวัดเชียงใหม่. ไร่กล้มแกล้ม. พืช. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล: <http://www.kasetloongkim.com/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=๕๔> (๑๒ มกราคม ๒๕๖๐)

รายงานโครงการบริการวิชาการ คลินิกเทคโนโลยี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓. ๒๕๕๓. การใช้ผึ้งช่วยผสมเกสร เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตกาแฟرابิก้าในจังหวัดภาคเหนือตอนบน, เชียงใหม่. ๑๗ หน้า.

ศานิต รัตนกุมมะ. ๒๕๕๔. กีฏวิทยาแม่บท. ภาควิชากีฏวิทยาและโรคพืช คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. ๕๗๕ หน้า.

ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านแมลงเศรษฐกิจ. ๒๕๕๙. ผึ้งและแมลงเศรษฐกิจ. (ระบบออนไลน์).

แหล่งข้อมูล: <http://www.aopdbo4.doae.go.th/thebeeflies02.htm> (๑๐ กันยายน ๒๕๕๙)

สิริวัฒน์ วงศ์ศิริและสุรีรัตน์ เดียวราวนิชย์. ๒๕๕๕. ชีววิทยาของผึ้ง. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

กรุงเทพฯ. ๓๔๑ หน้า.

สุทธศน์ ไทยคอฟฟี่บีน. ๒๕๕๗. สายพันธุ์กาแฟ. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล: <http://www.mon-torecoffee.com/สายพันธุ์กาแฟ/> (๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐)

สุรินทร์ นิลสำราญจิต. ๒๕๕๓. ไม้ผลเขตหนาว (temperate fruits). คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. ๑๗๖ หน้า.

อุณารуж บุญประกอบ. ๒๕๕๕. พืช ของมูลนิธิโครงการหลวง. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล: <http://www.royalprojectthailand.com/node/๑๗๓๒> (๑๒ มกราคม ๒๕๖๐)

Duarte Patricia, Marcia Chaves, Caroline Borges and Carla Mendonca. ๒๐๑๖. Avocado: Characteristics, health benefit and uses. Cienca Rural. ๔๖(๔): ๗๔๗-๗๕๔.

Griffin Michael. ๖๐๐๖. Arabica coffee bean varietals. (Online). Available: <http://www.coffee-research.org/agriculture/varietals.htm> (February ๖, ๒๐๑๗)

Layne R.Desmond.๖๐๐๔. The peach botany,production and uses. Biddles,king's Lynn, UK. ๖๑๕ pp.

Scientific –Classification of Peach. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล: <http://www.fruitvs.com/en/scientific-classification-of-peach/model-๑๔-๕> (๑๒ มกราคม ๒๕๖๐)

Leek J. Op de. ๑๙๙๒. Arabica coffee cultivation and extension manual for the highlands of northern Thailand. Faculty of Agriculture chiang mai university, Thailand. ๑๓๘ pp.

Seeley, D. Thomas. ๑๙๘๕. Honeybee Ecology. Princeton University Press, USA. ๒๐๑ pp.

Throp T.G., P. Anderson and M. Camilleri. ๑๙๘๕. AVOCADO TREE GROWTH CYCLES – A QUANTITATIVE MODEL. Proceedings of the World Avocado Congress ๓: ๗๖-๗๙.

Willson K.C. ๑๙๙๙. Coffee, Cocoa and Tea. CABI Publishing. UK. ๓๐๐ pp.

ตารางสรุปเบริ์ยบผลงานวิจัยกับแผนงานวิจัย

วัตถุประสงค์	กิจกรรมตามแผนวิจัย	ผลการดำเนินงานวิจัย
1. เพื่อศึกษาและคัดเลือกชนิดผึ้งที่เหมาะสมต่อการข่าว่เพิ่มประสิทธิภาพการผสมเกสรในกาแฟ พืช และอาโวคาโด	<p>1. การศึกษาและคัดเลือกชนิดผึ้งที่เหมาะสมในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผสมเกสรในกาแฟ พืช และอาโวคาโด</p> <p>1.1 สำรวจพื้นที่ทดสอบเบื้องต้นสำหรับการเลี้ยงผึ้ง โดยตรวจสอบเบื้องต้นข้อมูลเบื้องต้นด้านพืชอาหาร (พืชเป้าหมาย: กาแฟ พืช และอาโวคาโด) สภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยต่อการมีชีวิตของผึ้ง และศัตรูผึ้ง เพื่อหาalanดังผึ้งที่เหมาะสมและเพื่อการเลือกชนิดผึ้งให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่การทดสอบ</p> <p>1.2 ศึกษาและสำรวจข้อมูลเพื่อคัดเลือกชนิดผึ้งพันธุ์และผึ้งโพรง สำหรับนำไปทดสอบเบริ์ยบประสิทธิภาพการผสมเกสรในกาแฟ พืช และอาโวคาโด</p> <p>1) ศึกษาและสำรวจข้อมูลเพื่อคัดเลือกชนิดผึ้งพันธุ์และผึ้งโพรง สำหรับนำไปทดสอบเบริ์ยบประสิทธิภาพการผสมเกสรในกาแฟ พืช</p> <p>2) ศึกษาและสำรวจข้อมูลเพื่อคัดเลือกชนิดผึ้งพันธุ์และผึ้งโพรง สำหรับนำไปทดสอบเบริ์ยบประสิทธิภาพการผสมเกสรในอาโวคาโด</p> <p>3) ศึกษาและสำรวจข้อมูลเพื่อคัดเลือกชนิดผึ้งพันธุ์และผึ้งโพรง สำหรับนำไปทดสอบเบริ์ยบประสิทธิภาพการผสมเกสรในกาแฟ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินการสำรวจ ศึกษา คัดเลือกชนิดพันธุ์ผึ้งที่เหมาะสมสามารถเพาะเลี้ยงได้คือ ผึ้งพันธุ์และผึ้งโพรง - ดำเนินการสำรวจ และคัดเลือกพื้นที่สำหรับการทดสอบให้เหมาะสมแก่งานทดลอง - พบว่าผึ้งพันธุ์มีประสิทธิภาพในการผสมเกสรให้พืชติดผลได้ดีกว่าผึ้งโพรง - พบว่าในพื้นที่ศูนย์ฯ ขุนวาง ต้นอาโวคาโดที่ให้ผึ้งโพรง และผึ้งพันธุ์ผสมเกสร มีการติดผลต่ำกว่าไม่มีแมลงผสมเกสรเลย ในขณะที่พื้นที่ศูนย์ฯ ทุ่งเริง ไม่มีความแตกต่างของการทดลองระหว่างผึ้งตัวสองชนิด - พบว่าห้างในพื้นที่บ้านบือก และบ้านบ่าเหมี้ยง ศูนย์ฯ ต้นตก ต้นกาแฟที่ให้ผึ้งโพรงผสมเกสร มีการติดผลต่ำสุด
2. เพื่อศึกษาวิธีการปรับปรุงการผลิตน้ำผึ้งจากผึ้งโพรง และผึ้งพันธุ์และผึ้งโพรงให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น	<p>2. การศึกษาเพื่อปรับปรุงวิธีการผลิตน้ำผึ้งจากผึ้งโพรง และผึ้งพันธุ์ในแปลงกาแฟให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>2.1 การวิจัยและพัฒนาการเลี้ยงผึ้งโพรงที่เหมาะสมบนพื้นที่สูง</p> <p>2.2 การศึกษาลักษณะที่เหมาะสมสำหรับเลี้ยงผึ้งพันธุ์บนพื้นที่สูง</p> <p>2.3 การศึกษาวิธีการเก็บเกี่ยวน้ำผึ้งให้มีคุณภาพ</p> <p>2.4 การศึกษามาตรฐานคุณภาพของน้ำผึ้ง</p> <p>2.5 แนวทางปฏิบัติตามร่างมาตรฐานคุณภาพน้ำผึ้ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สำรวจ และรวบรวมเก็บข้อมูลจากเกษตรกร ด้านการเลี้ยงผึ้งโพรงที่เหมาะสมบนพื้นที่สูง - ลังแบบใหม่ ให้ปริมาณน้ำผึ้งสูงที่สุด - ได้วิธีการเก็บเกี่ยวน้ำผึ้งที่ดีโดยการใช้ลังปั่นตามมาตรฐาน - น้ำผึ้งที่ได้จากการทดลองได้รับการตรวจมาตรฐานตามกระทรวงสาธารณสุขประกาศ - ได้เทคนิคและแนวทางในการเก็บน้ำผึ้งได้ให้ตรงตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศ
3. เพื่อศึกษาวิธีการเลี้ยงชันโรงที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่สูง	<p>3. การศึกษาวิธีการเลี้ยงชันโรงเบื้องต้นที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่สูง</p> <p>3.1 การสำรวจและรวบรวมชนิดพันธุ์ชันโรงจากธรรมชาติ</p> <p>3.2. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านพืชอาหารที่เหมาะสมในการเลี้ยงชันโรง</p> <p>3.3. การทดสอบการเลี้ยงชันโรงที่เหมาะสมบนพื้นที่สูง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พบชันโรง 2 ชนิด ที่สามารถนำมาเพาะเลี้ยงได้ - ทำการสำรวจพืชอาหารบริเวณโดยรอบลังชันโรง - สามารถเลี้ยงชันโรงพื้นถิ่นบนพื้นที่สูง คือ <i>Tetragonula laeviceps</i> และ <i>Lepidotrigona doipaensis</i> โดย <i>L. Doipaensis</i> ให้ปริมาณน้ำผึ้งที่มากกว่า แต่น้ำรังจ่ายกว่า
	4. จัดทำร่างรายงานฉบับสมบูรณ์	<ul style="list-style-type: none"> - สรุปร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ตามกำหนดการ

วัตถุประสงค์	กิจกรรมตามแผนวิจัย	ผลการดำเนินงานวิจัย
	5. จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์	- ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ตามกำหนดการ

